

WINTRŮV RAKOVNÍK

4

XXIV. PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DÍVADELNÍCH SOUBORŮ

BŘEZEN 2000

MĚLNÍK - ZAČÍNÁ SE ZNOVU DAŘIT!

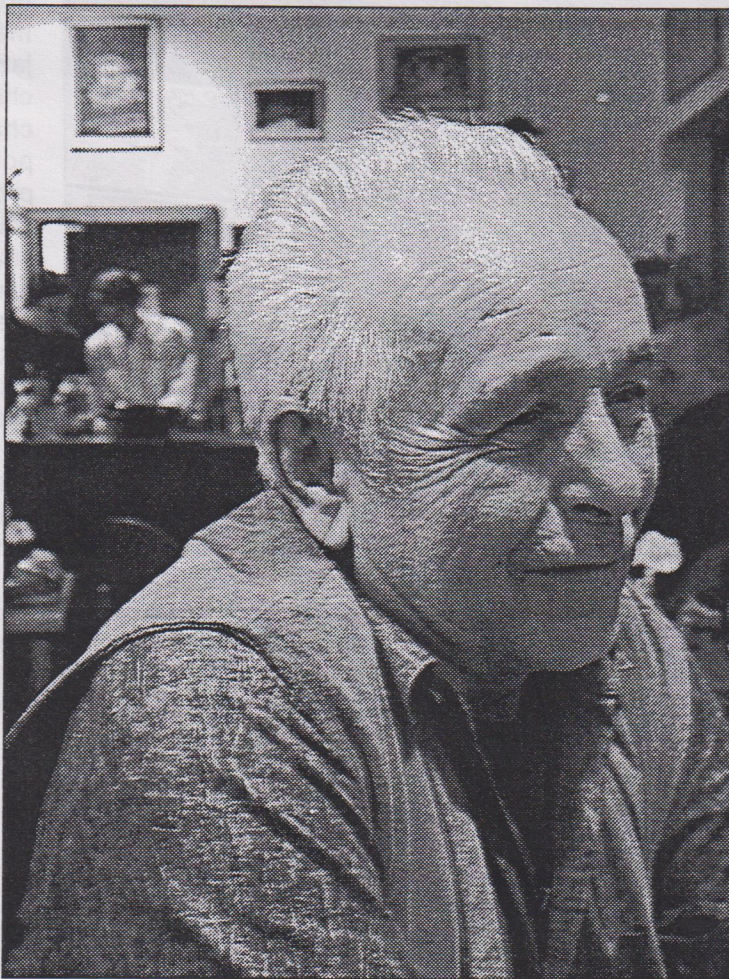
Nové divadlo Mělník přijelo na Wintrův Rakovník se hrou Maurice Hennegina – „Lháčka“. Odehraje jej v sobotu od půl osmé večer. Režisér souboru **Vladimír Dědek** přijel však již ve středu a tak vznikla možnost požádat o několik informací o mělnické herecké formaci.

■ Jak se mají ochotníci v Mělníku?

V současné době se začíná znovu dařit. Po revoluci se rozešla parta, která existovala, a divadlo se dělat pouze s partou. Dává se tedy dohromady nová skupina z mladých lidí. Seniorská skupina už není ochotná dělat takovou tu poctivou divadelní práci a soustředila se na lehčí žánr, jako jsou kabarety a podobně. Mladší parta začala se „Skřivánem“ a to, s čím jsme přijeli na rakovnickou přehlídku, je první věc, kterou jsme si vybrali. Pracují v ní lidi, kteří nehráli, eventuálně hráli jenom málo – někdy něco. Takže, vše se začíná pomaloučku dařit. Mám z toho radost, protože jde o lidi, kteří chtějí divadlo dělat a chtějí se o něm něco dozvědět. To je účel - nejde o to se pouze předvádět, je třeba se i učit. O tom to celé je.

■ Všeobecným znakem dnešní doby je nedostatek peněz. Pomáhá vám ve vašem snažení nějak město Mělník?

Kulturní dům se nás pochopitelně zřekl, jako se to stalo většině souborů. Fungujeme tedy jako občanské sdružení. Máme stěstí, že v Mělníku probíhá Vinobraní a že nějaké peníze z této akce dostaneme. Podílíme se na organizaci průvodu a účasti v něm. Samozřejmě, pokud požádáme město, když může, tak nám přispěje. Navíc nám město umožňuje zkoušet v kulturním domě - máme tam svůj klub. Na oplátku spolupracujeme při všech profesionálních představeních. Především pomáháme při divadelní přehlídce Divadlo dě-

tem. Jde o osm neděl práce, kterou odevzdáváme kulturáku, za to, že nás nechává zkoušet.

■ Jak tato přehlídka dopadla v letošním roce?

Přesáhla veškerá očekávání. Letos se ve středočeském kraji urodilo – přehlídky se zúčastnilo osm souborů. Jednotlivá představení přehlídky se na rozdíl od Rakovníka hrají po nedělích. Přicházejí rodiče s dětmi a přestože je sál veliký, míváme starosti, abychom tam všechny dostali. Pro příští rok bychom chtěli udělat nějaké změny. Zřejmě budeme dělat výběr her. Nebudeme brát vše, co se urodí, ale účast omezíme na pět souborů. S tím, že všechna nabízená představení shlédneme. Mohu však říci, že přes vysoký počet letošních představení šla průměrná úroveň her výš. Výsledek dětského diváka i poroty byl shodný. Na rakovnickou Popelku byla nominována hra rakov-

nického DS TYL „Z deníku kocourka Modroočka“, dále jsme doporučili ještě Lysou nad Labem s inscenací, „Kdo je hloupější?“ a neratovické představení „Sedmero krkavců“.

■ Do Rakovníka jste přijeli s inscenací „Lháčka“. Co bude následovat po této hře?

Hodláme zkoušet „Jakub a jeho pán“ od Kundery. Podařilo se nám opět získat další členy do souboru, jako všude je víc žen a všechny je neuplatníme. Z toho důvodu budeme studovat zřejmě ještě nějakou pohádku. Do začátku prázdnin bychom to chtěli rozjet.

Jan Švácha

Velmi amatérské divadlo Kladno

Jan Červený

SÁGA RODU RASSINI

Jestli někdo zatím na Wintrově Rakovníku do důsledku dobře a kvalitně naplnil obsah písně, jejíž název zní JAKÝ SI TO UDĚLÁŠ, TAKOVÝ TO MÁŠ, pak to byli právě kladenská se svou – jak oni říkají – Hrou o šesti obrazech a pěti bratrech ze života italské mafie. Správně by snad měli psáti Hrou talijánskou, protože inscenací, jevištní podobou autorského textu, prokvétají dravé lazzi commedie dell'arte i v pravdě šílený svět Daria Fo. Tím se dostáváme k žánrovému zařazení, které není jednoznačné. Nejbližší mu je Černá konverzační komedie s ozvěnou revue a grotesky. A dále, a to je pozoruhodné, text i předloha jako by akceptovaly pokleslou zábavu TV seriálů, přičemž pokleslost u kladenských povýšila na

výpovědní a především komunikační princip. Pozor! Nejde o zábavu pro zábavu, to ne, to ani náhodou! Jde o velmi svébytné a hodnotné uvažování divadlem o divadle a uvažování o světě přes divadlo. Nabídl nám významově vedené motivy postav, z nichž rostou vztahy, ze vztahů situace, a následně to nejdůležitější – téma. Kromě schopnosti vystavět postavu vnitřně mají kladenská schopnost ji dotáhnout vnějšími prostředky. Dokáží zjemňovat, tlustě podtrhnout, komentovat, zpředmětňovat vize, et cetera. Navíc umí vystavět a prodat GAG, což není až tak běžné. A ještě cosi pozoruhodného dokáží. Každý prostředek zavedený do hry není samoúčelný, vrací se metamorfován a povyšován. Prostě nic se neztratí, ale zužitkuje v jiných situacích. Ano, jsou zde ještě drobná škobrnutí, ale v představení, které jsme viděli, to byly jen pouhé pihy na kráse. Každopádně V. A. D. přesvědčil, že má smysl pro český jazyk a pro jazyk divadla, že s ním umí zacházet zrovna tak, jako umí zacházet s temporytmem a vypointováním situací. Použité prostředky se vrší a mají logikou a současně obraznou provázanost. Též prokazují velkou dávkou vkusu, neboť nikde nepřekročili death linii, což by v tomto žánru mohlo klidně nastat. Nakolik je co vědomé a co

nevědomé, nakolik je co záměrné a co nezáměrné, není v této chvíli důležité. Důležité to bude až v okamžiku, kdy před diváky předstoupí s dalším opusem, a pak dalším, a dalším, etc. S klidným svědomím lze tedy říci, že jsme viděli zcela legitimní tuto perfecto fica buffalo, tedy buffonádu talijánskou, přičemž na stožáru divadelního clipperu vlála vlajka česká. Když se závěrem do českotalijánského amigo fajno rozezněla teutonská Óda na radost, chtělo se mi tiše si uvzlyknouti do kapesníčku, neboť bylo jasné, že nastal čas na fonetický i fyzický odchod v duchu Ich must majn fim flauen paken!, řečeno s klasikem J. de C.

Vladimír Zajíc

Divadelní spolek Svatopluk Benešov

Oldřich Daněk

KULHAVÝ MEZEK aneb VÝ- BUCH NA JIČÍNSKÉM ZÁMKU

Divadelní spolek Svatopluk Benešov uvedl na Wintrově Rakovníku 2000 hru Oldřicha Daňka KULHAVÝ MEZEK aneb VÝBUCH NA JIČÍNSKÉM ZÁMKU. V úpravě, scéně a režii Pavla Němce hráli Stanislava Němcová (Markéta), Pavel

Němec (Jakub Grundle) a Josef Pšenička j. h. (Vambora). Soubor zvolil velmi náročnou dramatickou předlohu, která má dvě základní vzájemně se prolínající dějové linie: příběh rozpadlé kočovné divadelní skupiny v neklidných dobách třicetileté války, která se nechá svým principálem přemluvit, aby i ve třech pokračovala ve vyprávění příběhů, a první zkouška jak nově sehrát příběh Elišky Kateřiny Smiřické a Jindřicha Oty z Vartenberka, končící Eliščinou smrtí při výbuchu na Jičínském zámku. Ze symbiozy těchto dvou linií vychází hlavní myšlenka hry o poslání divadla, jehož smyslem je pravdivá výpověď o člověku. Inscenace prokázala, že její tvůrci dokázali správně rozkrýt autorovu dramatickou předlohu po dramaturgické stránce

a tím si připravit i dobrý základ pro režijní zpracování inscenace. Potřebné škrtky v textu neporušily logický vývoj příběhu ani motivaci jednání dramatických postav. Jistým problémem se v herecké práci stala malá plasticita v rozlišení dvou základních rovin činnosti dramatických postav jako civilních členů divadelní skupiny a dramatických postav příběhu Elišky a Jindřicha. Svůj podíl na této skutečnosti měla i okolnost, že představitel Jakuba byl zároveň i režisérem inscenace. Nesporným kladem herecké práce byla velmi dobrá úroveň jevištní řeči.

Jarmila Černíková

■■■■■ HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY ■■■■■

Divadlo Luna Stochov

Jan Antonín Pitínský

POKOJÍČEK

DS Luna ze Stochova v čele s režisérem Lubošem Fleischmannem, zůstav věren svému dramaturgickému zaměření, nastudoval hru současného českého autora Jana Antonína Pitínského Pokojíček. Pustil se do práce na zajímavé textové předloze, která je z rodu těch, které nahlíží vyostřeně a kriticky na svět, ve kterém žijeme. Je to svět zrezivělých komunikačních spojů, zpřetrhaných rodinných (lidských) vztahů, svět egoismu, zášti a lhostejnosti.

Zvolil hru o prostředí, v němž květy nevydají ovoce, hru, která se odehrává v mikrokosmu rodiny, ale stejně tak vypovídá o společnosti, v níž se pokřivené lidské vztahy zrodily.

Je třeba zdůraznit, že stochovský soubor vytvořil inscenaci poutavou a provokující k zamyšlení se nad realitou našeho bytí, inscenaci, která je apelující.

L. Fleischmann inscenuje Pokojíček v realisticky až naturalisticky pojímané scéně zabydleného a těsného interiéru pokoje a kuchyně. Scénografie je plně funkčním a adekvátním prostředkem pro realizaci Pitínského hry. Neméně funkční je i hudební složka. Režisér buduje inscenaci dobře vystavěnými dramatickými situacemi, v odpovídajícím temporytmu a až na drobné výkyvy dobře volenými prostředky hereckého výrazu. Toto konstatování platí pro celou hru s výjimkou epilogu. Zde se inscenace lomí v použitých prostředcích. Na významu nabývají symboly a nastolený herecký princip do-

znává proměny. To má za příčinu znejasnění závěru hry a potažmo i jejího obsahového vyznění. Zatímni provedení epilogu zpochybňuje jeho oprávněnost a závěrečný obraz se dokonce zdá nadbytečný. Ve struktuře hry má však epilog svoji funkci a bylo by zapotřebí jeho realizaci dorešit.

Inscenace přinesla nejen zajímavý herecký výkon. Nejpřesněji uchopil Petr Bláha Nejedlý svou roli Otce. K velice zdařilým ztvárněním postav hry náleží Lída Nataši Gáčové a Matka Marie Ježkové. U dvou posledně jmenovaných by bylo výhodné postupné odhalování jejich charakteru. Dopracování epilogu a zpřesnění ve výstavbě dramatických postav je cestou k nevšednímu inscenačnímu počínu. Toto konstatování neznamená, že jsme již tak nebyli přítomni pozoruhodnému divadelnímu tvaru.

Milan Strotzer

VELMI ATRAKTIVNÍ DIVADLO

Jen slova chvály včera zněla na hru Sága rodu Rassini v provedení Velmi amatérského divadla Kladno. Přitom málokdo po výborném výkonu kladenských tušil, že jejich premiérové vystoupení

na Wintrově Rakovníku bylo zároveň i vůbec prvním soustředěným vystoupením tohoto souboru. O krátké historii a dalších záměrech V.A.D. jsme hovořili s jeho vedoucím **Janem Červeným**, který je i autorem hry Sága rodu Rassini.

„Popud k vzniku tohoto divadla dala před třemi lety parta studentů kladenského gymnázia. S velkou vervou jsme se tehdy pustili do nácviku Havlovy Asanace, ale po devíti

měsících se zjistilo, že to zrovna nebyla nejlepší volba. Navíc u některých padlo počáteční nadšení a divadlo opustili. Ti, co zůstali, pak začali zkoušet Ságu rodu Rassini. Po čtyřech měsících se konala její premiéra. Na Wintrově Rakovníku měla Sága svou desátou reprízu“.

■ Kde vás v Kladně najdeme?

„První dva roky jsme zkoušeli v různých hospodských sálech. Od loňska zkoušíme a hrajeme na Malé scéně Divadelního klubu. I když jsme tu časově dost omezeni, je pro nás tato scéna ideální“.

■ Kolik má soubor členů?

„V současné době jedenáct. Někteří z nás končí studia na

vysokých školách, ostatní pracují v různých profesích. Scházíme se 1 – 2 krát týdně. Hrajeme v průměru jedenkrát za měsíc. Těší nás, že už máme i své publikum. Navíc se zabýváme i dalšími aktivi-

tami. Například v minulém roce jsme pořádali festival Kladenské jaro, jehož součástí byla nejen divadelní představení, ale i koncerty, filmy, výstavy a další akce. Nyní připravujeme Kladenský podzim“.

■ Co má V.A.D. nyní na repertoáru a chystá nějakou novinku?

„Kromě Ságy hrajeme ještě komedii Rozpory zubaře Svatopluka Nováka, kterou jsem napsal se Sóniou Štenbero-

vou. Hra je udělána na principu televizního kuchaře Svatopluka, tedy i my dáváme divákům možnost rozhodovat o vývoji děje. Právě zkoušíme hru Hotel Infercontinental. Její premiéra by měla být v červnu nebo na podzim. O prázdninách chceme se Ságou absolvovat týdenní turné po Čechách. Dále chystáme hru z kosmu, ale už se musíme v tvorbě krotit, neboť bychom naše inscenace nestačili ani nacvičit“.

■ Jak se vám v Rakovníku hrálo?

„Bez lichocení – skvěle! Pozorné publikum ocenilo i drobné vtipy, které jinde diváci přehlédli. Dokonce reagovalo i na některé „inteligentní“ narážky. A prostředí? To je prostě nádherné!“.

Za rozhovor děkuje Jaroslav Mokrejš

DNEŠNÍ PROGRAM

Tylovo divadlo 10.00 hod.
Horia Lovinescu

**HRA O ŽIVOTĚ A SMRTI
V POPELOVÉ POUŠTI**
Divadelní spolek Tyl Říčany

Tylovo divadlo 14.30 hod.
Daniela Fischerová

NÁHLÉ NEŠTĚSTÍ
Divadlo AHA! Lysá nad Labem

Tylovo divadlo 19.30 hod.
Maurice Hennegin

LHÁŘKA
Nové divadlo Mělník

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

Tylovo divadlo 10.00 hod.

HOST PŘEHLÍDKY

Blanka Josephová-Luňáková

ČERVENÁ KARKULKA V „A DUR“
Divadlo Alfa Plzeň

Tylovo divadlo 12.00 hod.

**VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ
A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY**